

Wekelijks leed

15

We zijn begonnen met aandacht geven aan een enkele noot. Daar wil ik weer naar terug. De traditie om een enkele noot extra aandacht te geven moet uiteindelijk in je systeem komen. Wat heel goed werkt is om een blaadje te nemen met een notenbalk. Vroeger kochten we een bloknoot bij de muzikwinkel met notenbalkblaadjes. Tegenwoordig googlen we op: blaadje notenbalk. En dan printen we een blaadje met een notenbalk. Kies een noot op je instrument en zet die op je blaadje met de datum erbij. Zo kun je bij houden wat je gehad hebt en wat je nog moet. Ga nu stoeien met de noot. Als het een noot is die 'lekker ligt' kun je hem flink onder handen nemen met dynamiek en articulatie. Als het een 'rotnoot' betreft kun je je concentreren op het spelen van de noot met de hoogste perfectie (10 maal achter elkaar en allemaal even mooi). Bekijk elke dag of je toe bent aan een nieuwe noot, of dat de noot van de vorige dag nog wat meer aandacht behoeft. Maak hier een gewoonte van. Elke keer dat je studeert een minuut of 2 tot 3 aan één noot besteden.

Verder met de harmonische mineur toonladders. d en g zijn deze week aan de beurt.

The image displays two musical exercises for the harmonic minor scale of D minor. Each exercise consists of three staves: a treble clef staff, an alto clef staff, and a bass clef staff. The first exercise shows the ascending and descending lines of the scale. The second exercise shows the ascending and descending lines of the scale, with a different fingering or articulation indicated by the notes.

We gaan verder met articulatie en wel met legato. Legato is het binden van noten aan elkaar.

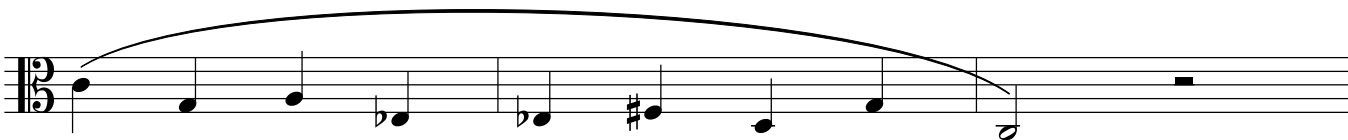
Eerst kort over bogen. Er zijn bindingsbogen en er zijn fraseringsbogen. Bij een bindingsboog plak je twee noten aan elkaar. Je maakt dus van 2 bolletjes 1 noot. Bij fraseringsbogen laat je zien dat een aantal noten bij elkaar horen. Die plak je ook aan elkaar, maar het is wel de bedoeling dat je hoort dat het verschillende noten zijn.

Een voorbeeld van een bindingsboog. NB: Een bindingsboog staat altijd tussen twee noten. Als je meer dan twee noten wil plakken, krijgt elke 'las' tussen twee noten haar eigen boog.

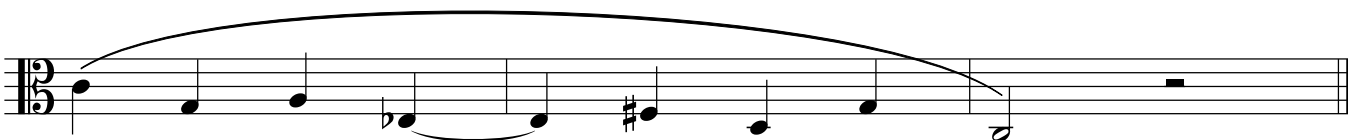
De twee essen (het stukje staat in altsleutel, dus de noot met de mol is een es). Zijn aan elkaar gesmeed tot één noot. Omdat het één noot is hoeft er in de volgende maat geen mol voor de noot te staan. Je speelt het ook als één noot. De tweede noot krijgt geen aanzet, geen streekaccent. Het is de tweede tel van de eerste noot.

Nu hetzelfde stukje met een fraseringsboog. De boog geeft aan dat het hele stukje aan elkaar hoort. In principe speel je op één adem, met één doorgaande streek. De overgangen worden niet onderbroken door een aanzet of streekwissel.

We concentreren ons nu weer even op de essen. Je ziet dat de tweede es een eigen mol heeft gekregen. Dat komt doordat we nu met twee noten te maken hebben onder één fraseringsboog. Als er geen mol voor de es in de tweede maat had gestaan, had je een e moeten spelen. Het tweede is dat als je je streek, of adem helemaal door laat gaan je geen tweede es hoort. Dan plak je ze aan elkaar tot één es en dat is niet de bedoeling. Zoek een manier met een lichte aanzet of een 'deukje' in je streek waarmee je kunt laten horen dat er een nieuwe es begint zonder dat je de fraseringsboog onderbreekt. Dat is heel subtiel, maar de zoektocht waard. Hieronder nog één keer hetzelfde stukje maar nu met de combinatie van fraseringsboog én bindingsboog, want dat kan natuurlijk ook.

De extra mol is weer verdwenen. De twee essen zijn weer één es geworden.

De opdracht van deze week is: neem het stuk van vorige week (staccato oefening), gum alle staccatpuntjes uit en zet hem vol met fraseringsbogen. Speel veel en kijk waar het vanzelf gaat en waar het lastig is om te binden. Soms heb je (zeker als blazer) even hulp nodig van een klein aanzetje. Oefen erop dat de aanzet de boog niet verstoort. Je kunt na een paar keer oefeningen alles weer uitgummen en andere bogen maken.